

Rubnjak = gred na robu strehe.

Znebiti (glagol delavni) abortiren, znebitak = abortus, znebitnica = mulier abortum faciens (bolje in leplje besede za to nima naša knjiga *).

Pastirji poleg Pazina imajo stari običaj na Jurjevo za rano vstati, gnati živino na pašo, ter vzemši kakšno cunjo seboj splezati na kakvo drevo, najraji na oreh, pak upiti drug drugemu: „kemu ču ja san (spanje) prdati? staroj babi na postelju, staroj babi na orih“; meju tim pa privežejo ono cunjo visoko na stablo.

Napisi.

Spisal Fr. Zakrajski.

Recept.

Kdor če danes kaj veljati,
Mora štentorsk glas imeti,
Zmir zasluge svoje šteti,
Ino druge — obrekovati.

En praznik bi jaz prepovedal.

Prepovedal jaz bi, primaruha!
Praznik — krušni v dnu trebuha.

Vzrok.

Le po noči kuješ pesmi nam, Ivane?
A, zato so tak zaspane!

Linguist.

On človek je najzmernejši:
Ob samih korenikah on živi.

Wolfov slovensko-nemški slovár.

Senjalo se mi oni den je,
Da pride na svetlo — sodnjega dne.

Lovor za neke poete Prascoslave.

Po trgu vél'ki petek sem pohajal,
V lovoru so kraséle — svinjske glave.
Oj te potrate in zavržene lepšave!
Videvši vencev to krdelo,
„Za koliko pevcev“ — tak z glavó sem majal —
Bi pač se ž njimi poskrbelo!“

Dopisi.

V Gorici 29. julija. — Zvest svoji obljubi v poslednjem dopisu naj razgrnem podobo goriškega deželnega zbora, čeravno ni še dovršena, ker novih poslancev še prav ne poznamo, razen kolikor jih je moč soditi po tem, kar so do sedaj javno in v javnih zadevah storili; osebnosti in zasebnosti se ne spodobi tirati na razgled. — Na laški strani imamo vse stare zbornike razen dr. Dolijaka, Pace-ta in sedanjega predsednika tukajšnje sodnije dr. Visini-a (kterega pa ni bilo tudi o lanski sesiji, ker se je bil, odšedši za apelacijskega svetovalca v Trst, poslanstva odpovedal in ni bil dobil naslednika). Vsi stari lanski poslanci sedé v zboru že od 1861. leta, samo grof Strassoldo bil je izvoljen v 2. dôbi. Izmed novih izvoljencev je Nik. Bernardelli, omikan posestnik, zmerno naroden, je pravdoznanec in se marljivo pečá s kmetijstvom, sicer pa v tukajšnjih krogih malo znan. Glasovitejši je grof Franc Coronini, c. kr. polkovnik v pokoj, župan v slov. Št. Petru (pri Gorici), sin nekdanjega bana hrvaškega

Ivana grofa Coronini-a, najveljavnišega goriškega plemenitaša. Od kar je grof Coronini mlajši prišel na svojo grajščino v Št. Petru, izkazoval se je jako delavnega in za blagostanje dežele vnetega. Spisal je v nemškem jeziku knjigo „o patriarških grobovih v Ogleji“, in nekaj kmetijskih sestavkov; sploh zraven literarnih studij je obračal največo skrb na zboljševanje kmetijstva in bil eden najmarljiviših udov glavnega odbora naše kmetijske družbe; zdaj je njen prvosednik. V kmetijskem odboru in tudi v družih razmerah se je prva leta kazalo, kakor da bi se nagibal bolj na slovensko, nego na italijansko stran; kot župan na pr. je včasih tudi slovenski pisal; v cestnem odboru za goriško-okolični okraj se je pod njegovim predsedništvom vpeljalo slovensko uradovanje itd. Razen nemškega, italijanskega in družih jezikov pozna tudi književno slovenščino, govori dovolj dobro slovenski, in še celó cirilico gladko bere. Poslednji čas so nekteri zapazili, da se je bolj proti Lahom zasukal. Gotovo je, da so lani pred zborovanjem, ko se je namesti Visini-a nov poslanec (za mesto) volil, Goričanje bili vsi za-nj vneti in zoper vladinega kandidata V. Ritter-ja (kteri poslednji je sicer zmagal, toda tako, da je bil prisiljen, se poslanstva še pred potrdbo odpovedati). Grof Coronini je dalje nekako opozicijski in svobodomiseln, je letos celó s skrajnimi tukajšnjimi Lahi (z „ginnastiko“) koketoval, pa znabiti le zastran volitev za deželni zbor. Veljava njegova o letošnjih volitvah je bila taka, da mu ni bil nobeden drugi kandidat kos. Šlo je pa njemu ne samo za ponižno zborništvo, temuč za — glavarstvo, za česar voljo je moral — prav za prav po njegovem uplivu — kakor trdijo — prejšnji glavar Pace pasti. Mnogim se tudi še nekaj družega v misel sili, namreč, da goriško glavarstvo (dotično imenovanje bomo te dni v časnikih čitali) mu utegne biti stopinja do kakega ministerskega stola. Bodi si, kakor koli, to dvoje bo imel novi glavar Coronini pred Pace-tom, da slovenski zna pa da mu italijanščina gladkejšje teče; — ali bode značajnega, nepristranskega Pace-ta tudi v družih ozirih prekosil, pokaže nam prihodnost. — Tretji laški novinec je dr. J. Maurovich. Kakor kaže že pisava priimka, bili so njegovi stariši Dalmatini. Dr. M. je obče priljubljen zdravnik, tudi Slovencem okoličanom (kot okrajni zdravnik) dobro znan. Slovenski govori (dialekt se ve da) dovolj dobro; vèdenja je jako prikupljivega. Javnega življenja se vdeležuje že davno, kot odbornik kmetijske družbe (sloveč cvetličar) in kot mestni starešina in podžupan. Akoravno eden ustanoviteljev in ravnatelj gimnastičnega društva se je vpri o volitvi za deželni zbor kot proti-kandidat sedanjemu ravnatelju gimnazijskemu dr. R., zoper kterega ga je z vsemi zmernejšimi elementi vred podpirala tudi vlada. Vzrok razporu med njim in „ginnastiko“ je domač prepri. — To dobro imajo letošnje laške volitve, da so nam spravili v zbor troje mož, kteri slovenski znajo (razen omenjenih dveh tudi dr. Pajer; C. in P. bereta tudi slov. časnike). Tako se lepo bližamo tisti dôbi, ko bodo lahko Slovenci slovenski, Lahi laški govorili, pa se vzajemno razumeli. — Ako slednjič vso laško vrsto — stare in nove poslance — prezremo, ustavi se nam okó na dveh možeh, ktera nista meso od laškega mesa: baron Ritter in De Pretis. Ona bi bila rada Nemca, ko bi mogla, pa to v Gorici ne gré; za tega del sta „vladna“, kar zdaj pri nas blizo toliko pomeni, kakor podpornika italijanstva, razen ko bi šlo za kaka prenapeta laška zahtevanja; tù bi se ta dva znabiti na uno stran nagnila. Ostali poslanci na laški strani so sploh zmerni narodnjaki in večidel praktični možje. Pravega veljaka štejejo enega, dr. Pajer-ja, pa tudi drugi se odlikujejo po dostojni omiki, eden je strokovnik v kmetijstvu. —

*) Splav se pogostoma na Kranjskem sliši za „abortus“.